

РЕШЕНИЕ

№ 5899

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5072** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба с вх. № 32-153404 от 17.05.2021 г., по описа на АМ, подадена от К. А. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, офис 1 № 5, чрез управителя Е. К. чрез адв.В. против Решение № РЗМ 5800-448_32-127727/21.04.2021г на с.д. Директора на ТД Югозападна . Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли съда да го отмени и да присъди сторените в производството разноси.

Ответникът – Директора на ТД С. в Агенция Митници като правопреемник на ТД Югозападна, чрез процесуалния си представител юрк.К., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 18.01.2019г в Митническо бюро Летище С. при ТД Югозападна К. А. О. декларира на режим “допускане за свободно обръщение” на стока “ 3 бр. Стоки в 9 бр. Колити и с описание на за стока № 3 в елемент от данни Описание на стоката- Кърпички за почистване на очила 1000 бр като представил фактура № GR2018-11-27/27.11.2018г от В. Г. Р. Т. Ко К., като цена на стоката е декларирана сумата от 294,18 щатски долара с 20,000 кг бруто и 20 000 кг нето и код по Т. [ЕГН], условие на доставката СРТ

България. Митническата стойност на стоката е формирана на база предоставена търговска фактура. Митническите власти извършили проверка и установили, че декларираната договорена стойност е по ниска с 73,07 лв от определения рисков праг и предвид, че от страна на дружеството не са предоставени документи, данни и информация, удостоверяващи размера на действително платената цена митническите органи са приели, че разликата в цените и липсата на доказателства за точния размер на действително платената цена са достатъчно основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Така органът използвайки разпоредбите на чл. 74 от Регламент № 952/2013 определил митническата стойност на стоките – кърпички за почистване на очила на 1,56 лв на брой.

Според митническите органи в случая била неприложима хипотезата на чл. 70 пар. 1 от Регламент 952/2013 за определяне на митническата стойност на стоката, която да е равна на договорната им стойност. Тъй като те считат, че е налице разлика в декларираната цена и среднестатистическата митническа стойност, то възниквало основание за пораждаване на обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура. Ето защо и митническият орган пристъпил към определяне на митническата стойност по реда на чл. 74 пар. 1 вр. пар. 2 от Регламент 952/2013. При последователно прилагане на хипотезите на б. а- г от пар. 2 на чл. 74, митническият орган е приел, че не би могъл да определи митническата стойност на стоките по нито един от заложените в регламента критерии. Ето защо и е пристъпил към определяне на стойността по реда на чл. 74 пара. 3 от Регламента- чрез разумни способности, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията.

Именно поради тази причина с Решение с индекс 32-127727/21.04.2021г на Директора на ТД Югозападна към Митническа декларация МД19 BG005100004734R5/18.01.2019 е определена митническа стойност на стоката в размер на 1,56 лв/ брой и е определен размер на дължим ДДС в размер на 232,21 лв и мито в размер на 105,55 лв или общо митническо задължение в размер на 337,76 лв. Решението е резултат на предходно административно обжалване и отмяна на предходното решение на същия административен орган от 13.10.2020г с решение № Р-593/32-346218/25.11.2020г на Директора на АМ.

Решението е връчено на оспорващия на дата 29.04.2021г, а жалбата е депозирана на 17.05.2021г, поради което е и допустима.

Между страните няма спор по фактите, които са установени в рамките на административното производство.

Административен съд София - град, Трето отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо право и интерес от оспорване. Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима, и като такава следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, в обема на правомощията му. Издадено е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите

реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.

Административният орган е следвал правилата на чл.70 и чл.72 параграф 2 б. А до г от Регламент № 952/2013. Факт е, че за да се изключат критериите за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 пар.1 от Регламента, вр. чл.72 параграф 2 б.а до г, за да се приложи разпоредбата на чл.72 пара.3 от Регламента органът следва да обоснове защо в нито една от тези хипотези, които са взаимно изключващи се и отхвърлянето на всяка води до приложението на следващата. В тази насока приетите по делото писмени доказателства-проформа фактура за авансово плащане, търговска фактура, разпечатки на 3 бр. Плащания към доставчика китайски търговец, вносна митническа декларация, разпечатки от плащания на мито и ДДС, документи, показващи стойността на последваща продажба след вноса в ЕС ясно сочат, че липсва разминаване в митническата стойност на която К. арт О. е обмислил процесните стоки-кърпички за очила.

Всички тези факти налагат митническият орган да приложи като основа за определяне на митническата стойност на стоката разпоредбата на чл.70 пара. 1 от Регламента. Съгласно константната практика на ВАС възникването на съмнения дали декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума следва да се основава на действителни факти- разминаване на стойностите във фактурата, разлика между договореното и платеното като цена, разлика между фактурираното и доставено количество на стоките. В случая подобен вид разминаване липсва. Определящият критерий за стойността по чл.70 пара.1 от Регламента е продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на съюза- решение № 3477/06.03.2020г по адм. Дело № 9704/2019г на ВАС VIII отд. Въз основа на приетите като неоспорени банкови документи е установен фактът на плащане, както и това, че плащането е осъществено в договорените между страните размери. Митническите органи неправилно интерпретират тълкуването, дадено от СЕС с Решение 16 юни 2016г., С-291/15. С това решение Съдът на ЕС е приел, че чл. 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Информацията съобразявана в случая не отговаря на това условие, т.к. няма как от посочените статистически данни за количества и цени, да се извърши преценка дали се касае за среднестатистическите цени именно за сходни стоки – липсват данни за търговската марка/производителя, качеството на стоките и търговското равнище. От тълкуването на дефиницията по чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за прилагане следва, че тарифното класиране на стоката и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Използванията от административният орган подход- а именно, че митническата стойност на стока № 3 в размер на 504,49лв е по ниска от определения рисков праг, който е 28,88лв на килограм нето тегло и изчисленията показвали, че за 5 кг нето тегло при цена равна на рисковия праг получената декларирана стойност следва да е в размер на 577,56лв, която стойност е по висока с 73,07лв от декларираната е необоснован. Същият не държи сметка, че пратката от китайския търговец не включва единствено стоката- кърпички за очила, но също така и други

стоки, за които липсва извършена корекция, а същите с оглед спецификата им са на стойност надхвърляща многократно стойността на кърпичките за очила/ Слънчеви очила с дървена рамка, дървени кутии за съхранение на очила и дървени щендери за излагане на очила в търговски обекти/ поради което и приложеният метод касаещ единствено теглото на една от получените стоки не е съобразен със закона. От посочените статистически данни не може да се извърши преценка дали се касае за средно статистически цени именно за сходни стоки, тъй като липсват данни за търговската марка/ производител, качество на стоките и търговско равнище. Тарифното класиране на стоките и условията за доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Съгласно трайната практика на ВАС/ решение № 8949/12.06.2019г по адм. Дело № 3073/2019г I отд./ , когато в рамките на административното производство е представена допълнителна информация за декларираната митническа стойност на стоката и обяснения относно договорните отношения с продавача, то тази информация следва да се анализира от митническите органи, доколкото касае отношения с конкретен търговец за съответен период за стоки от същата марка или от същото качество и едва въз основа на подобен анализ да се обосновават изводи дали цената в декларацията е необичайно ниска и защо следва да се приложи критериите по чл.74 ал.2 или ал.3 от Регламента. Тъй като такъв анализ липсва, то и административният акт в случая не отговаря на изискванията на закона. Статистическите данни от програмата "Т." на ЕК не установяват конкретна стойност на стоката кърпички за очила и съответно разлики, обосноваващи твърдения за значителност. Доколкото разпоредбите на чл.74 параграф 2 и 3 са субсидиарни, то те следва да се прилагат единствено ако стойността на стоката не може да се определи по правилата на чл.70 ал.1 от Регламента. В случая обаче митническият орган не е обосновал липсата на данни относно мястото на производство, качество, търговска марка, единични цени по които се продава сборното количество на стоките, при положение, че е от представените от вносителя- оспорващ понастоящем писмени доказателства тези обстоятелства се извличат, поради което и доводът му за неприложимост на разпоредбите на чл.74 параграф 2 б.б и в е несъстоятелен. Ето защо в случая неприложим се явява чл.74 параграф 3 от Регламент 952/2013 във вр. Чл.144 от регламент за изпълнение № 2015/2247- Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава. Като е определил по този начин митническата стойност в оспореното решение, административният орган е допуснал нарушение на закона, което следва да бъде коригирано при връщането на преписката за ново произнасяне при спазване на указанията за тълкуване на разпоредбите дадени в настоящето производство.

Предвид на гореизложените съображения настоящият състав приема, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но при неправилно приложение на материалноправните разпоредби, поради което подадената срещу същия жалба се явява основателна. Оспореното решение ще следва да се отмени, като преписката се върне на органа за ново произнасяне при спазване на указанията за

тълкуване на разпоредбите дадени в настоящето производство.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя и на основание чл.143, ал.1 АПК във връзка с чл. 78, ал. 1 ГПК на К. А. О. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение и ДТ съгласно представения списък в размер на 550лв..

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, III отделение, 13 състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. А. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],ет.1,офис 1 № 5, чрез управителя Е. К. чрез адв.В., Решение № РЗМ 5800-448_32-127727/21.04.2021г на с.д. Директора на ТД Югозападна.

ИЗПРАЩА преписката по постановяване на Решение № РЗМ 5800-448_32-127727/21.04.2021г на с.д. Директора на ТД Югозападна за ново произнасяне на административния орган при спазване на указанията по тълкуване на закона,дадени в настоящето производство.

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница С. в Агенция Митници да заплати на К. А. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],ет.1,офис 1 № 5, чрез управителя Е. К. чрез адв.В. разноси в размер на 550 лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: